

Dr. M. T. JANSEN TOT HOOGLERAAR BENOEMD

Een benoeming die reeds enige tijd verwacht werd en waarover zeer velen, ook in tandheelkundige kring zich oprecht zullen verheugen, is op 2 December jl. van kracht geworden: die van onze redacteur Dr. M. T. J a n s e n tot hoogleraar in de histologie en microscopische anatomie aan de Universiteit van Utrecht.

M a r c e l T i j s J a n s e n, in 1916 te Witmarsum (Fr.) geboren, ontving zijn medische opleiding aan dezelfde Universiteit, waar hij in 1943 tot arts werd bevorderd. Een jaar tevoren was hij reeds gepromoveerd op een proefschrift, getiteld: „Microspectrophotometrie van fluorescentielicht”. Nadat hij van 1945—1947 werkzaam was geweest als bataljonsarts bij een contingent oorlogsvrijwilligers in Indonesië, werd hij in 1947 weer verbonden aan het Laboratorium voor Histologie en Microscopische Anatomie te Utrecht, waar het onderwijs aan studenten in de tandheelkunde mede tot zijn taak behoorde.

In 1954 werd hij door de stichting „Het Dondersfonds” en door de Nederlandse regering in staat gesteld een rondreis te maken langs een aantal op verwant terrein werkzame laboratoria in de Verenigde Staten.

Dat J a n s e n's belangstelling voor de tandheelkundige wetenschap zich geenszins tot zijn directe onderwijstaak beperkt, was al spoedig en op velerlei wijzen duidelijk geworden. Zij, die in 1948 het voorrecht genoten, zijn door de stichting W.T.A. georganiseerde cursus histologie te volgen, bewaren een blijvende herinnering aan de helderheid, waarmee hij in woord en beeld de leerstof voor de practici wist uiteen te zetten. Hetzelfde geldt ten aanzien van de voordrachten, welke hij in de loop der jaren voor het Genootschap en de Vereeniging heeft gehouden en waarvan de verslagen in de kolommen van dit Tijdschrift zijn te vinden: steeds weer wordt men getroffen door de eenvoud en de bondigheid waarmee hij ingewikkelde fysische of biochemische problemen weet duidelijk te maken aan hen die in deze moeilijke materie niet geschoold zijn.

Ook op het gebied van wetenschappelijk tandheelkundige speurarbeit heeft J a n s e n opmerkelijke prestaties geleverd. Van het feit dat zijn belangstelling zich in de eerste plaats richt op de toepassing van optische methoden op het wetenschappelijk onderzoek, getuigt zijn publicatie over de permeabele structuren in menselijk tandglazuur. De door hem gevonden en alomtgewaardeerde constructie van een apparaat tot het vervaardigen van vele en zeer dunne slijppreparaten van kleine stukjes glazuur en dentine, geeft bovendien blijk van een bijzonder ontwikkeld technisch inzicht.

Intussen is het niet alleen het zuiver wetenschappelijke werk, waardoor J a n s e n zich voor de tandheelkunde verdienstelijk maakt. Sedert 1952 is hij lid van de redactie van het Tijdschrift voor Tandheelkunde en met grote erkentelijkheid mag hier worden getuigd van de bijzondere belang-

stelling, welke hij ook voor deze, niet altijd even dankbare, taak aan de dag legt. Ondanks zijn drukke werkzaamheden op het terrein van onderwijs en wetenschap ontbreekt hij vrijwel nooit op de maandelijke redactievergaderingen en steeds is hij zonder reserve bereid, zijn mederedactieleden met raad en daad bij te staan in de specifieke moeilijkheden, die aan dit speciale werk nu eenmaal inhaerent zijn.

Uit de gegeven opsomming blijkt reeds genoegzaam, dat Jansen de Nederlandse tandheelkunde een warm hart toedraagt en dat hij zich ook in dit opzicht een waardig opvolger toont van Prof. Dr. H. Berkelbach van der Sprengel. Het spreekt dus vanzelf, dat allen, die de ontwikkeling van het beroep met belangstelling volgen, zich over zijn benoeming bijzonder verheugen. Wanneer zijn mederedactieleden hem en zijn gezin op deze plaats van ganser harte geluk wensen, dan weten zij dat zij dit uit veler naam doen.

J. B. Visser